

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120445035
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6120445035.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. D. XXX/X, zastúpeného JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, so sídlom Nitra, Farská 40 proti žalovanej C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. B. F., C. XXX/X, zastúpenej Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom, so sídlom Prievidza, Matice slovenskej 17 o zaplatenie 10.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/5/2021-203 zo dňa 15. decembra 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania **j e** žalobca **p o v i n ý** zaplatiť žalovanej v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáha, aby súd zaviazal žalovanú, na zaplatenie sumy 10.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.000,- eur od 29.06.2020 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril ústne zmluvu o pôžičke. Prvá pôžička bola uzatvorená so žalovanou dňa 14.12.2015, kedy jej poslal finančnú sumu 5.000,- eur a k uzatvoreniu druhej zmluvy o pôžičke došlo dňa 05.12.2017, kedy žalovanej poslal finančnú sumu 5.000,- eur. V oboch prípadoch finančné sumy poslal z jeho účtu na účet žalovanej. Splatnosť oboch pôžičiek bola dohodnutá na mesiac apríl 2020. Na zaplatenie celkovej sumy žalovanú vyzval listom zo dňa 3.6.2020, aby mu uhradila finančnú sumu 10.000,- eur do 20 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 08.06.2020 ale pôžičky nevrátila. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Uviedla, že si od žalobcu požičala žalobcu trikrát po 5.000,- eur v roku 2015, 2016 a 2019, ale tieto pôžičky vrátila a o ďalších pôžičkách nemá vedomosť.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č.k. 6C/5/2021-96 zo dňa 03. decembra 2021 v predmetnej právnej veci rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 10.000 eur od 29.06.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 14.12.2015 a 05.12.2017 boli žalobcom poukázané sumy po 5.000 eur na účet žalovanej. Sporným bol právny titul, na základe ktorého žalobca uvedené peňažné prostriedky poukazyval. Žalovaná nesúhlasila s tým, že ide o nové pôžičky a tvrdila, že išlo o pôžičky poskytnuté na základe notárskej zápisnice č. N65/2015 zo dňa 19.11.2015, zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2015, notárskej zápisnice č. N116/2017 zo dňa 30.11.2017, notárskej zápisnice č. N151/2016 zo dňa 21.12.2016. Súd mal zistené z 1.potvrdenia o transakcii zo dňa 16.09.2019 - ide

o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané z účtu žalovanej, pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 44441/2015 dňa 19.11.2015“, z 2.potvrdenia o transakcii zo dňa 23.09.2019 - ide o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané z účtu žalovanej, pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 59746/2016, N 151/2016, NCR1s 60762/2016 zo dňa 21.12.2016“, z 3.potvrdenia o transakcii zo dňa 19.09.2019 - ide o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané z účtu žalovanej na účet žalobcu, pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 49341/2017, N116/2019 NCR1s 50132/2017“ uhradila a nie sú predmetom tohto konania, ale sú predmetom konania vedenom na tunajšom súde 14C/33/2018, čo nepopiera žiadna zo strán. Súd mal za to, že za existencie čestného prehlásenia z 13.05.2013 a za existencie dokladov preukazujúcich bezhotovostný prevod finančných prostriedkov zo strany žalobcu na účet žalovanej je dôvod považovať takéto pohyby za zmluvu o pôžičke. Z tohto právneho názoru ako aj z faktického konania medzi žalobcom a žalovanou je zrejmé, že takýmto spôsobom medzi sebou fungovali, takýmto spôsobom boli poskytované žalovanej pôžičky, pričom o tom, že aj v týchto dvoch prípadoch, ktoré sú žalované, išlo o pôžičky. Finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanej, všetko to prebiehalo v zmysle vzájomnej dohody a v neposlednom rade je zrejmé, že žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala, že by žalované finančné prostriedky žalobcovi vrátila. Spájanie notárskych zápisníc – pôžičiek zo dňa 18.11.2015, 20.12.2016, 30.11.2017 s predmetom tohto konania pokladal súd za nepreukázané, nakoľko v zmluve o pôžičke a notárskych zápisniciach je uvedené, že ide o hotovostné odovzdanie peňažných prostriedkov, žalovaná uviedla, že obsah notárskych zápisníc pozná, že všetkému porozumela a bola si vedomá, že notárske zápisnice sú exekučný titul, na čo prevzatie pôžičky potvrdila jej podpisom na zmluve o pôžičke a notárskych zápisniciach. Prevzatie peňazí zo dňa 14.12.2015 a 05.12.2017, ktoré žalovaná prijala na svoj účet, ponechala si ich a nikdy nenamietala, prečo boli financie, s ktorými súhlasila, poskytnuté. Súd tak dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k ústnemu uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, na základe ktorej dňa 14.12.2015 a 05.12.2017 boli žalobcom poukazované sumy po 5.000 eur na účet žalovanej. Preto súd rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur a to spolu s úrokom z omeškania, keď sa žalovaná so splnením svojho dlhu dostala do omeškania.

3. Na odvolanie žalovanej tunajší odvolací súd uznesením č.k. 5Co/27/2022-121 zo dňa 23. februára 2023 vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že vyslovený skutkový záver súdu prvej inštancie, že pôžičky, ktoré sú osvedčené notárskymi zápisnicami č. N65/2015 zo dňa 19.11.2015 - zmluva o pôžičke zo dňa 18.11.2015, č. N116/2017 zo dňa 30.11.2017 a č. N151/2016 zo dňa 21.12.2016 sú predmetom konania vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/33/2018 vôbec nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a nie je možné zistiť, na základe akého dôkazu súd prvej inštancie k takémuto skutkovému záveru dospel. Ďalší skutkový záver súdu, že peňažné pôžičky uvedených pôžičiek boli žalovanej odovzdané žalobcom v hotovosti, čo má vyplývať z obsahu uvedených notárskych zápisníc, je potom vyslovene v rozpore s dôkazmi, z ktorým má táto skutočnosť vyplývať. Hotovostné odovzdanie peňažných prostriedkov pôžičiek možno vyvodit' len ohľadne pôžičky zo dňa 18.11.2015 a to priamo zo samotnej písomnej zmluvy o pôžičke z uvedeného dňa, nie však z notárskej zápisnice N 65/2015 zo dňa 19.11.2015, ktorá neosvedčuje žiadne vyhlásenie žalovanej, že peňažné prostriedky pôžičky jej boli poskytnuté v hotovosti a ona ich prevzala. Notárske zápisnice č. N 116/2017 zo dňa 30.11.2017 a č. N 151/2016 zo dňa 21.12.2016 potom osvedčujú vyhlásenie žalovanej ako dlžníka, že so žalobcom ako veriteľom uzatvorila zmluvu o pôžičke /predmetom ktorej bola vždy peňažná pôžička 5.000,- eur/ a že peňažné prostriedky pôžičky v plnom rozsahu prevzala. Z obsahu notárskych zápisníc však nie je možné zistiť, či žalovaná peňažné prostriedky pôžičiek prevzala od žalobcu v hotovosti alebo jej ich tento previedol, či vložil na jej bankový účet alebo poskytol iným spôsobom. Okrem toho súd prvej inštancie nezodpovedal vo svojom rozsudku na podstatné námietky vznesené žalovanou proti uplatnenému nároku žalobcu. Žalovaná od počiatku sporu popierala, že by so žalobcom uzatvorili ním tvrdené zmluvy o pôžičkách v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017, a že by jej titulom takýchto zmlúv žalobca skutočne nejaké peňažné

prostriedky pôžičiek poskytol. Podľa nej peňažné prostriedky, ktoré jej žalobca preukázateľne previedol na účet v dňoch 14.12.2015 /5.000,- eur/ a 05.12.2017 /5.000,- eur/ sú v skutočnosti dve z troch pôžičiek od žalobcu, ktorých existenciu osvedčila v notárskych zápisniciach č. N 65/2015 zo dňa 19.11.2015, č. N 116/2017 zo dňa 30.11.2017 a č. N 151/2016 zo dňa 21.12.2016 a ktoré už žalobcovi preukázane vrátila. Podľa žalovanej tieto jej tvrdenia dosvedčujú viaceré dôkazy, konkrétne detail o pohybu na bankovom účte žalobcu zo dňa 05.12.2017, z ktorého vyplýva, že žalobca pri platbe 5.000,- eur na účet žalovanej v detaile pohybu uviedol „pôžička 3x 5000 eur“ a ďalej vyzva žalobcu žalovanej na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 14.09.2018, v ktorej samotný žalobca vyzval žalovanú na vrátenie pôžičiek v celkovej sume 15.000,- eur a konkrétne uviedol: „Ďalej Danka Ťa žiadam, o rýchle vyplatenie pôžičky vo výške

15.000,- €, najneskôr však do 18.11.2019, tak ako bolo podpísané v ZMLUVE O PŔŽIČKE zo dňa 18.11.2015, a zapísané v Notárskej zápisnici zo dňa 19.11.2015, 21.12.2016, 30.11.2017. Financie som ti zaslal na účet v troch splátkach, raz ročne po 5.000,- €,

na vyplatenie podielu z domu, Tvojho bývalého manžela A. G.. 1. C. G. – pôžička 5.000,- € - 14.12.2015 (výpis z účtu v prílohe), 2. C. G. – pôžička 5.000,- € - 20.12.2016 (výpis z účtu v prílohe), 3. C. G. – pôžička 5.000,- €

- 05.12.2015 (výpis z účtu v prílohe)“. Podľa žalovanej jej tvrdenie tiež potvrdzuje skutočnosť, že žalobca v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/33/2018 jednak nevedel odpovedať na otázku, či mu žalovaná dlhuje ešte nejaké peniaze okrem tých, ktorých vrátenie si uplatňuje v konaní sp. zn. 14C/33/2018 a tiež žalobca v návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia v uvedenom súdnom konaní neuviedol, že by tým, čo mu dlžní žalovaná aj tieto dve pôžičky, ktorých zaplata sa v tomto konaní domáha. Na tieto špecifické námietky žalovanej, ktoré spochybňujú existenciu samotného nároku žalobcom v spore uplatneného súd prvej inštancie nedal žalovanej odpoveď. Samotnú výzvu žalobcu zo dňa 14.09.2018 súd prvej inštancie síce v rozsudku vymenúva medzi listinnými dôkazmi, ktoré v spore vykonal, opäť však neuvádza žiadne skutkové závery, ktoré z tejto výzvy zistil. Rovnako zostávajú pre účastníkov konanie neznáme aj skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadne tvrdení žalovanej v súvislosti s konaním sp. zn. 14C/33/2018, teda čo vypovedal žalobca o dlhoch žalovanej voči nemu, či podal v uvedenom konaní návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a ako ho odôvodnil a podobne. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie v súlade s návrhmi účastníkov konania, z vykonaného dokazovania riadne vyvodí náležité skutkové závery, pričom v súlade s § 191 CSP zhodnotí každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadne na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Takto zistený skutkový stav následne po právnej stránke posúdi a opätovne vo veci rozhodne, svoje rozhodnutie riadne odôvodní a odpovie v ňom na podstatné námietky žalovanej.

4. Po vrátení veci na ďalšie dokazovanie súd prvej inštancie zopakoval a doplnil dokazovanie a vyhlásil v tomto odvolacom konaní preskúmaný rozsudok

č.k. 6C/5/2021-203 zo dňa 15. decembra 2023, ktorým žalobu žalobcu zamietol /výrok I./ a žalovanej priznal voči žalobcovi /chybne uvedené vo výroku „odporcovi“/ nárok na náhradu trov konania 100 % /výrok II./. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z detailu pohybu H. G., I. zo dňa 14.12.2015 mal zistené, že žalobca z účtu

č. J. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX poukázal žalovanej sumu 5.000,- eur, kde v informácii pre príjemcu uviedol, že ide o pôžičku. Z detailu pohybu Tatra banky, a.s. zo dňa 05.12.2017 vyplývalo, že žalobca z účtu č. J. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX poukázal žalovanej sumu 5.000,- eur, kde v informácii pre príjemcu uviedol, že ide o pôžičku 3x 5.000,- eur. Súd mal zistené z potvrdenia o transakcii zo dňa 16.09.2019, že ide o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané

z účtu žalovanej (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) na účet žalobcu (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka

v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 44441/2015 dňa 19.11.2015“ úhradu finančných prostriedkov žalovanou žalobcovi. Z potvrdenia o transakcii zo dňa 23.09.2019 vyplývalo, že ide o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané z účtu žalovanej (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) na účet žalobcu (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 59746/2016,

N 151/2016, NCR1s 60762/2016 zo dňa 21.12.2016“. Z potvrdenia o transakcii zo dňa 19.09.2019 vyplynulo, že ide o potvrdenie o vykonaní bezhotovostného prevodu finančných prostriedkov vo výške 5.000,- eur, ktoré boli odoslané z účtu žalovanej (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) na účet žalobcu (IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX), pričom v rámci informácie pre príjemcu sa uvádza poznámka v nasledovnom znení: „Zmluva o pôžičke Nz 49341/2017, N116/2019 NCR1s 50132/2017“. Súd mal z písomnej výzvy žalobcu žalovanej zo dňa 03.06.2020 zistené, že žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 10.000,- eur do 20 dní od ručenia výzvy. Z dokladu bolo zistené, že táto výzva bola žalovanej doručená dňa 08.06.2020. Ďalej mal súd za preukázané, že žalovaná so žalobcom spísala a podpísala dňa 13.05.2013 čestné vyhlásenie, ktorým sa zaviazala, že ak žalobca žalovanej poukáže na jej účet vedený v H. G., I. finančné prostriedky, má sa za to, že ho o tieto finančné prostriedky žalovaná požiada a ide o bezúročné pôžičky, pričom tieto sa žalovaná zaviazala na výzvu žalobcu vrátiť. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že uzavretie prvej pôžičky bolo ústne a poukázanie úhrady 5.000,- eur zo dňa 14.12.2015 bolo bankovým prevodom. Žalovaná ho telefonicky požiada o požičanie financií 5.000,- eur za účelom prerábky nehnuteľnosti. V tom čase žalobca bol pracovne v Nemecku a fungovali ako druh a družka. Išlo o veľkú sumu, povedal jej, že je to veľa peňazí, ale poslal jej ich a určil splatnosť v roku 2020. Predtým jej už požičal iné finančné prostriedky a dohodli sa na lehote splatnosti apríl 2020. Z dôvodu pracovného vyťaženia ju vyzval až v júni 2020 na vrátenie uvedenej pôžičky. Na úročení pôžičky sa v tom čase nedohodli. Išlo o bezúročnú pôžičku. Čo sa týka poskytovania finančných prostriedkov žalovanej na chod domácnosti, k tomu odkazuje na konanie tunajšieho súdu sp.zn. 14C/33/2018, v ktorom uvedené skutočnosti preukázal. Uzatvorenie ústnej pôžičky, na základe ktorej žalovanej poskytol 05.12.2017 sumu 5.000,- eur, bolo dohodnuté osobne, pretože v tom čase sa nachádzal na území Slovenskej republiky a jeden alebo dva dni po poukázaní týchto peňazí vycestoval do Nemecka. Táto pôžička mala rovnaký obsah ako tá v roku 2015, tiež na nehnuteľnosť, splatnosť tá istá a tiež bezúročná. Žalovanej požičal finančné prostriedky každý mesiac, vždy to bolo po telefonickej dohode, suma nebola rovnaká, cca od 300 - 500,- eur, 600,- eur. Uvedené finančné prostriedky, resp. pôžičky mu nevrátila, preto ju žaloval v konaní sp. zn. 14C/33/2018. Uvedené pôžičky, ktoré sú predmetom tohto konania si neuplatnil v predchádzajúcom konaní z dôvodu, že splatnosť bola apríl 2020. V poznámke vo výpise platby zo dňa 05.12.2017 je informácia 3x 5.000,- eur, to sa pomýlil. Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že si požičala od žalobcu trikrát po 5.000,- eur v roku 2015, 2016 a 2019. Suma 5.000,- eur 14.12.2015 jej bola poskytnutá žalobcom, prevedená na účet za účelom vyplatenia bývalého manžela z domu. O túto pôžičku požiada žalobcu. Úroková sadzba nebola dohodnutá, lehota splatnosti bola dohodnutá 18.11.2019. Uvedenú splatnosť si dohodol žalobca. Túto sumu 5.000,- eur mu vrátila bankovým prevodom. Pôžičku z 15.12.2017 nepopiera, tá bola poskytnutá za účelom vyplatenia bývalého manžela. Úroky dohodnuté neboli, lehota splatnosti bola dohodnutá 18.11.2019, ktorú si určil žalobca. Uvedenú sumu mu vrátila niekedy v júni 2019. Zmluva o pôžičke, ktorá je súčasťou notárskej zápisnice, bola vyhotovená žalobcom, verila mu, neprečítala si ju, nie je pravdivá skutočnosť, že by sumu 5.000,- eur prevzala osobne, ale suma jej bola poukázaná na účet. Je pravda, že uvedenú zmluvu vlastnoručne podpísala. Žalovaná uhradila sumu 15.000,- eur, čo je predmetom notárskych zápisníc. Právny zástupca žalobcu súdu uviedol, že pokiaľ poukazuje protistrana na nezrovnalosti, tak čo sa týka identifikácie platieb, žalobca uviedol, že vzhľadom na to, že tých pôžičiek, ktoré smerovali zo strany žalobcu k žalovanej, bolo viacero, mohlo dôjsť k chybnému označeniu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že nie sú sporné pôžičky titulom notárskych zápisníc, ktoré boli vrátené zo strany žalovanej žalobcovi. Obsah notárskych zápisníc je veľmi jasný, zreteľný a zodpovedajúci vôli strán, ktoré sa zúčastnili na zmluve o pôžičke, ktorá bola v jednom prípade obsiahnutá v notárskej zápisnici, resp. bola jej súčasťou a v druhom prípade išlo o potvrdenie toho, že peniaze boli poskytnuté. V oboch prípadoch sa však hovorí, že peniaze boli odovzdané v hotovosti, resp. ešte pred vyhotovením notárskej zápisnice (notárska zápisnica v poradí prvá a v poradí tretia notárska zápisnica). Súčasťou žaloby sú potvrdenia o transakcii, z ktorých je zrejmé, že žalobca poskytol žalovanej pôžičky, ktoré sú predmetom tohto konania bezhotovostne, prevodom na účet žalovanej. Spájanie notárskych zápisníc s hore uvedenými pôžičkami, (notárske zápisnice) ktoré nie sú predmetom tohto konania zo dňa 18.11.2015, 20.12.2016, 30.11.2017, ktoré nikto nepopiera, pokladá za vymyslené, klamlivé a tendenčné tvrdenie protistrany. Pôžičky zo dňa 14.12.2015 a 05.12.2017 žalovaná prijala na svoj účet, ponechala si ich, a nikdy nenamietala, prečo boli financie zaslané, teda s nimi súhlasila.

Je zrejmy presny dátum, kedy boli tieto peniaze poskytnuté žalovanej, žalovaná nijakým spôsobom nenamietala, že by tieto peniaze jej neboli poskytnuté, čiže išlo zrejme o pôžičku. Nie je preukázané, že by žalovaná tieto peniaze, ktoré sú predmetom tohto konania, vrátila. Nie je možné stotožňovať tieto sumy tak, ako zvolila na svoju obranu žalovaná v tomto konaní

s notárskymi zápisnicami, ktoré boli vyhotovené v poradí ako prvá a tretia. Tá v poradí prvá notár. zápisnica je neoddeliteľne spojená s písomnou zmluvou o pôžičke, z ktorej jednoznačne vyplýva, že tieto finančné prostriedky boli poskytnuté v hotovosti. V poradí tretia notárska zápisnica poukazuje na to, že deň pred spísaním notárskej zápisnice boli opätovne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur žalovanej. Skutočnosť, či išlo o hotovostný alebo bezhotovostný prevod, nemá nejaký veľký význam pre toto konanie, pretože podstatný význam spočíva v tom, že peniaze boli poskytnuté ku dňu spísania v poradí tretej notárskej zápisnice už boli poskytnuté. Práve preto nie je možné stotožňovať pôžičky, ktoré sú predmetom tohto konania s peniazmi, o ktorých hovoria notárske zápisnice. Išlo o samostatné pôžičky. Na druhej strane právny zástupca žalovanej súdu uviedol, že notárska zápisnica zo dňa 20.12.2016 jednoznačne korešponduje s dátumom 20.12.2016 podľa výpisu z účtu

a podľa výzvy žalobcu zo dňa 14.09.2018, že sa jedná o túto notársku zápisnicu a platba bola priradená k tejto notárskej zápisnici, a preto žalobca si z jeho pohľadu nemôže vymyslieť ďalšiu zmluvu o pôžičke tak, ako tomu urobil pri prvej a tretej platbe. Pri tretej platbe z roku 2017, ktorú žalobca žaluje v tomto konaní, sám v poznámke uvádza pôžičku 3 krát 5.000,- eur, ktoré sa viažu na notárske zápisnice. Žalobca podával v konaní 14C/33/2018 návrh

na zabezpečovacie opatrenie, kde uvádzal, že žalovaná je okrem žalovanej sumy v tom konaní dlžná aj iné finančné prostriedky žalobcovi, kde jediné uviedol 3 krát notárska zápisnica. Žalobca vo vyššie uvedenom konaní uviedol, že pôžičky, ktoré sú predmetom tohto konania, nie sú predmetom vyššie uvedeného konania z dôvodu, lebo neboli splatné v danom čase, avšak pôžičky splatné v danom čase neboli ani notárske zápisnice, ale má za to, že žalobca ich neuviedol preto, lebo nevedel, že si tieto pôžičky vymyslí. Taktiež to vyplýva z výzvy zo dňa 14.09.2018, kde jednoznačne vyplýva, že žiada zaplatiť pôžičky vo výške 15.000,- eur tak, ako to bolo podpísané v notárskych zápisniciach v roku 2015, 2016 a 2017 „financie som ti zaslal na účet v troch splátkach“, pričom ako tvrdí v notárskej zápisnici, mali byť vyplatené

v hotovosti, ale on sám uvádza, že na účet jej zaslal po 5.000,- eur a tie sumy presne korešponujú ako aj tie čísla účtu s výpismi, ktoré žalujú v tomto konaní. Žalovaná nedopatrením a nekontrolovaním žalobcu podpísala notárske zápisnice tak, ako ich žalobca navrhol, taktiež aj zmluvu o pôžičke, všetky tieto listiny vždy pripravoval výlučne žalobca. Žalovaná finančné prostriedky v zmysle notárskych zápisníc vrátila tak, ako to uviedol žalobca vo svojej výzve zo dňa 14.09.2018, to znamená 14.12.2015 čo jej bola poskytnutá pôžička, tak tú vrátila 20.12.2016 a 05.12.2017 ako to vychádza z výpisu z účtu žalobcu. Žalobca počas niekoľko rokov pretrvávajúcich sporov medzi žalobcom a žalovanou, tak ako to uviedli v návrhu o zradení zabezpečovanie opatrenia, neuvádzal vôbec žiadne iné pôžičky, ktoré by mali byť predmetom medzi nimi a to teda dvakrát 5.000,- eur, čo je predmetom tejto žaloby, vždy uvádzal výlučne len notárske zápisnice, kde uvádzal trikrát 5.000,- eur. Uvedené uviedol aj v návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní 14C/33/2018, rovnako tak

vo svojej platbe zo dňa 05.12.2017, pričom túto platbu považuje žalobca za predmet tohto sporu, to znamená, že malo ísť o ďalšiu pôžičku mimo notárskej zápisnice, napriek tomu, že

v detaile platby uvádza trikrát 5.000,- eur. Vo výzve zo dňa 14.09.2018 žalobca uvádza podstatné skutočnosti, a to, na čo predmetné finančné prostriedky z notárskych zápisníc mali byť viazané. To znamená, že žalobca sa nepomýlil len v tom, že to malo byť v hotovosti, ale on viaže tie platby k niečomu, a to: „financie som ti zaslal v troch splátkach raz ročne

po 5.000,- eur na vyplatenie podielu z domu tvojho bývalého manžela“. Toto tvrdí žalovaná od počiatku, že tieto finančné prostriedky mali slúžiť na vyplatenie jej bývalého manžela z titulu BSM.

5. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie posúdil podľa § 657, § 563 a § 115 /súd chybné v rozsudku namiesto označenia „§ 115“ opätovne uvádza „§ 657“/ Občianskeho zákonníka. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 14.12.2015 a 5.12.2017 boli žalobcom poukazované sumy po 5.000,- eur na účet žalovanej - detail pohybu H. G., as. zo dňa 14.12.2015, žalobca z účtu č. J. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX poukázal žalovanej sumu 5.000,- eur, kde v informácii pre príjemcu uviedol, že ide o pôžičku a detail pohybu H. G., as. zo dňa 05.12.2017, žalobca z účtu č. J. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX poukázal žalovanej sumu 5.000,- eur, kde v informácii pre príjemcu uviedol, že ide o pôžičku 3x 5.000 eur. Sporným bol právny titul, na základe ktorého žalobca žalované peňažné prostriedky poukazoval žalovanej. Žalovaná popierala, že by so žalobcom uzatvorila ústne

zmluvy o pôžičkách v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017, titulom ktorých by jej žalobca nejaké peňažné prostriedky poskytol. Žalovaná suma podľa žalovanej je v skutočnosti poskytnutá z dvoch pôžičiek na základe notárskej zápisnice č. N65/2015 zo dňa 19.11.2015 a notárskej zápisnice č. N116/2017 zo dňa 30.11.2017. Podľa súdu žalovaná v konaní preukázala /dôkazmi, a to pohybom na bankovom účte žalobcu zo dňa 05.12.2017, z ktorého vyplýva, že žalobca pri platbe 5.000,- eur na účet žalovanej v detaile pohybu uviedol „pôžička 3x 5000 eur“, výzvou žalobcu žalovanej na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 14.09.2018,

v ktorej samotný žalobca vyzval žalovanú na vrátenie pôžičiek v celkovej sume 15.000,- eur a konkrétne uviedol: „Ďalej Danko Ťa žiadam, o rýchle vyplatenie pôžičky vo výške 15.000,- €, najneskôr však do 18.11.2019, tak ako bolo podpísané v ZMLUVE O PÔŽIČKE zo dňa 18.11.2015, a zapísané v Notárskej zápisnici zo dňa 19.11.2015, 21.12.2016, 30.11.2017. Financie som ti zaslal na účet v troch splátkach, raz ročne po 5.000,- €, na vyplatenie podielu z domu, Tvojho bývalého manžela A. G..

1. C. G. - pôžička 5.000,- € - 14.12.2015 (výpis z účtu v prílohe), 2. C. G. - pôžička 5.000,- € - 20.12.2016 (výpis z účtu v prílohe),

3. C. G. - pôžička 5.000,- € - 05.12.2015 (výpis z účtu v prílohe)“, že žalovaná suma nebola žalobcom žalovanej poskytnutá na základe ústnych zmlúv o pôžičke zo dňa 14.12.2015 a 05.12.2017, ale na základe vyššie špecifikovaných dvoch z troch pôžičiek

od žalobcu, ktorých existenciu osvedčila v notárskych zápisniciach č. N 65/2015 zo dňa 19.11.2015, N 116/2017 zo dňa 30.11.2017 a č. N 151/2016 zo dňa 21.12.2016 a ktoré už žalobcovi preukázateľne vrátila. Súd má za to, že je nelogické, keď nikdy žalobca v konaní 14C/33/2018 nespomenul existenciu ďalších pôžičiek (okrem žalovanej sumy

a 3x 5.000,- eur) a kde si uplatňoval nárok voči žalovanej v celku a išlo o to isté obdobie (v ktorom boli požičané peniaze), že keby tieto pôžičky, ktoré žaluje v tomto konaní existovali, bol by si ich v pôvodnom konaní neuplatnil. Ďalej je nelogické, že žalobca aj napriek tomu, že robil všetko pre to, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie z 21.12.2018 v konaní sp.zn. 14C/33/2018, kde uvádzal skutočnosti nad rámec žaloby, t. j. finančné prostriedky opäť len 3x 5.000,- eur a žiadne iné dlhy žalovanej neuvádzal. Žalobca v zápisnici v konaní sp.zn. 14C/33/2018, strana 4 z 01.10.2019 uviedol, že počas spoluzitia žalovanej požičal 3x 5.000,-eur. Ďalej uviedol, že žalovaná suma v konaní sp.zn.14C/33/2018 pozostáva z nízkych čiastok a preto k nim neboli vyhotovené notárske zápisnice. Pri sume 5.000,- eur sám uviedol, že sa jednalo o vyššiu sumu, tak bola vyhotovená notárska zápisnica. Súd udáva, že žalovaná suma pozostáva z vyšších čiastok a poskytnutých v rovnakom období ako jeho vyjadrenia z 01.10.2019 a k žalovaným sumám napriek jeho tvrdeniu neboli vyhotovené notárske zápisnice. Tvrdenie žalobcu, že v konaní sp.zn. 14C/33/2018 si nemusel uplatniť aj žalované pôžičky, lebo ich mohol uplatniť samostatne a ešte neboli splatné, súd nepovažuje

za pravdivé, z dôvodu, že aj keď je pravda, že si ich mohol uplatniť samostatne, ale vo vyššie uvedenom konaní žiadnym priamym ani nepriamym konaním ich existenciu ničím nepotvrdil. Na základe vyššie uvedených skutočností súd považoval tvrdenie žalovanej, že nedopatrením a nekontrolovaním žalobcu všetko podpísala, lebo on pripravoval všetky listiny (zmluvu o pôžičke zo dňa 18.11.2015, čestné prehlásenie zo dňa 13.05.2013, zabezpečil vyhotovenie notárskych zápisníc) za pravdivé, lebo tak urobila z dôvodu, že mu dôverovala. Súd dospel k záveru, že žalobcovi sa nepodarilo uniesť dôkazné bremeno o existencii ústnych zmlúv o pôžičke v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017, titulom ktorých by žalobca žalovanej súdené peňažné prostriedky poskytol, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej len „CSP“/ s poukazom na plný úspech žalovanej v spore.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že v priebehu konania všetky rozpory vo svojich tvrdeniach vyjasnil a vysporiadal sa aj so všetkými argumentmi žalovanej. Poukázal na to, koľko jednotlivých pôžičiek bolo uskutočnených vo vzťahu k žalovanej, čoho dôkazom sú aj listiny, ktoré predložil k žalobe, ktorou som inicioval konanie vedené súdom prvej inštancie pod sp. zn. 14C/33/2018. Pôžičky boli z jeho strany

v prospech žalovanej poskytované v čase od 12.03.2013 až do 18.06.2018, to zn. po dobu dlhšiu ako päť rokov a celková suma (súdom uznaných) pôžičiek predstavovala sumu vo výške 30.020,- eur. Preto je prirodzené, že mohol zabudnúť na to, že voči žalovanej evidujem ešte iné pôžičky, najmä tie, nárok na vrátenie ktorých si uplatnil v tomto prebiehajúcom konaní. Rovnako tak ako omyl je možné za týchto skutočností označiť aj popis detailu pohybu zo dňa 05.12.2017, keďže

pôžičky, ktoré žalovanej poskytoval počas obdobia dlhšieho ako 5 rokov a ktoré sú zdokumentované v súdnom spise sp.zn. 14C/33/2018, boli žalovanej poskytované bezhotovostným prevodom na jej účet. Pri takomto množstve pôžičiek je teda zrejme, že ide o omyl ospravedliteľný a týmto spôsobom aj logicky vysvetlený.

Na túto argumentáciu žalobcu však súd prvej inštancie nijako relevantne nereagoval. Prvoinštančný súd považoval za rozhodujúce nasledovné: detail pohybu na bankovom účte

zo dňa 05.12.2017, kde je uvedený detail pohybu v znení „pôžička 3 x 5000 eur“ a výzvu

zo dňa 14.09.2018, kde sa uvádza, že pôžičky, ktoré boli obsiahnuté v znení všetkých troch notárskych zápisníc, žalobca poskytol žalovanej tak, že jej ich zaslal na účet. Prvoinštančný súd konštatoval, že práve uvedenými dôkazmi bolo zo strany žalovanej preukázané, že žalovanú sumu som žalovanej neposkytol na základe ústnych zmlúv o pôžičke, ale na základe notárskych zápisníc: NZ 65/2015, Nz 44441/2015, NCRIs 45379/2015 zo dňa 19.11.2015

a NZ 116/2017, Nz 49341/2017, NCRIs 50132/2017 zo dňa 30.11.2017, ktoré pôžičky žalovaná vrátila.

V tejto časti žalobca poukazuje na znenie zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu v tejto veci zo dňa 23.02.2023, kde odvolací súd v bode 14 uviedol „Hotovostné odovzdanie peňažných prostriedkov pôžičiek možno vyvodíť len ohľadne pôžičky zo dňa 18.11.2015 a to priamo zo samotnej písomnej zmluvy o pôžičke z uvedeného dňa, nie však z notárskej zápisnice N 65/2015 zo dňa 19.11.2015, ktorá neosvedčuje žiadne vyhlásenie žalovanej, že peňažné prostriedky pôžičky jej boli poskytnuté v hotovosti a ona ich prevzala.“. Odvolací súd teda jednoznačne uviedol, že je preukázané hotovostné odovzdanie peňazí titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť notárskej zápisnice zo dňa 19.11.2015, číslo N 65/2015, Nz 44441/2015,

NCRIs 45379/2015. V bode 1 tejto notárskej zápisnice sa výslovne uvádza, že žalovaná uzatvorila so mnou zmluvu o pôžičke, a že táto tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto notárskej zápisnice. Notárska zápisnica hovorí v minulom čase o tom, že bola uzatvorená zmluva

o pôžičke, čo korešponduje s dátumami vyhotovenia zmluvy o pôžičke (18.11.2015)

a notárskej zápisnice (19.11.2015) a zároveň hovorí v minulom čase o tom, že bola žalovanej z strany žalobcu požičaná a reálne poskytnutá suma vo výške 5.000,- eur, čo rovnako tak korešponduje s obsahom zmluvy o pôžičke. Vezmúc preto do úvahy názor odvolacieho súdu ako aj obsah notárskej zápisnice zo dňa 19.11.2015, číslo N 65/2015, Nz 44441/2015,

NCRIs 45379/2015 a obsah zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2015, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto notárskej zápisnice, je záver prvoinštančného súdu o tom, že žalovaná mala preukázať, že žalovaná suma, ktorá bola inak žalovanej poskytnutá bezhotovostne, je sumou poskytnutou na základe notárskej zápisnice zo dňa 19.11.2015, absolútne nelogický

a v rozpore so všetkými dôkazmi, ktoré súdu žalobca predložil. Vo vzťahu k v poradí druhej sume vo výške 5.000,- eur, ktorú žalobca žalovanej poslal bezhotovostne, prevodom na jej účet dňa 05.12.2017 žalobca uviedol, že v notárskej zápisnici NZ 116/2017, Nz 49341/2017, NCRIs 50132/2017 zo dňa 30.11.2017 je obsahom notárskej zápisnice uznanie dlhu, v ktorom žalovaná vyhlásila, že finančné prostriedky pôžičky v plnom rozsahu prevzala. Je potrebné prísť k záveru, že peniaze titulom tejto notárskej zápisnice zo dňa 30.11.2017 boli jednoznačne odovzdané žalovanej ešte pred vyhotovením notárskej zápisnice, a to dňa 29.11.2017, čo potvrdila žalovaná vlastnoručným podpisom na notárskej zápisnici. V tomto prípade je teda nepodstatné, či k poskytnutiu pôžičky prišlo v hotovosti alebo prevodom na účet žalovanej, nakoľko je zrejme, že k odovzdaniu peňazí prišlo 29.11.2017, to zn.

pred prevodom, ktorý sa uskutočnil dňa 05.12.2017, a teda za žiadnych okolností nemôže byť odovzdanie peňazí titulom tejto notárskej zápisnice stotožňované s prevodom peňazí na účet žalovanej vo výške 5.000,- eur, ku ktorému prišlo dňa 05.12.2017. Žalobca nevidí žiadny dôvod na to, aby došlo k uznaniu dlhu, ktorý ešte neexistoval. Je podľa neho nelogické, aby došlo dňa 30.11.2017 k uznaniu dlhu, ktorý však vznikol až dňa 05.12.2017 /s ohľadom

na reálny charakter zmluvy o pôžičke/. Preto je nelogický a aj nepreukázaný záver o tom, že by časť žalovanej sumy v tomto konaní v rozsahu 5.000,- eur, ktorá bola poskytnutá žalovanej prevodom na jej účet dňa 05.12.2017, bola vlastne sumou, ktorá jej bola poskytnutá

na základe v poradí tretej notárskej zápisnice zo dňa 30.11.2017, v ktorej žalovaná uznala

(v tom čase už existujúci) dlh. Súd prvej inštancie teda namiesto toho, aby vyhodnotil argumenty zo strany žalobcu aj žalovanej, zobral do úvahy jednostranne len argumenty žalovanej a tieto si nekriticky prevzal a osvojil. Nelogické a rozporné sú aj ďalšie tvrdenia súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia. Súd prvej inštancie tvrdí, že je nelogické, že si žalobca značné množstvo pôžičiek voči žalovanej uplatnil už v rámci konania vedeného Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 14C/33/2018, a pôžičky, ktoré sú predmetom tohto konania si uplatnil v samostatnom konaní. V ďalšom texte odôvodnenia rozsudku potom súd toto neguje a uvádza, že žalobca si vlastne mohol žalované sumy uplatniť samostatne. Ďalší z

argumentov prvoinštančného súdu založený na nelogickosti, sa týka obsahu návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Prvoinštančný súd uviedol, že v jeho obsahu nezmienil žalobca existenciu pôžičiek žalovaných v rámci tohto konania. Žalobca však riadne a logicky vysvetlil, prečo nespomínal žalované pôžičky v predchádzajúcom konaní, ako ani v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Podstatnejším argumentom je však to, že CSP nijako neustanovuje, čo má byť obsahom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Preto je celá argumentácia súdu založená len na jednostranných argumentoch žalovanej, ktoré si súd nekriticky prevzal bez toho, aby túto argumentáciu konfrontoval s argumentáciou žalobcu. Súd prvej inštancie ďalej argumentoval tým, že pri požičiavaní súm vo výške 5.000,- eur, nechal žalobca pre ich zabezpečenie spísať notárske zápisnice a pri sumách, ktoré sú predmetom tohto konania, už notárske zápisnice nenechal spísať. Tu žalobca uvádza, že je primárne na zmluvných stranách, akým spôsobom si zabezpečia záväzok. Ak záväzok nie je zabezpečený žiadnym z inštitútov slúžiacich na zabezpečenie záväzkov, nerobí ho to nijako neplatným. Okrem toho záväzky, ktorých sa týkala v poradí prvá a tretia notárska zápisnica, vznikli na základe hotovostného odovzdania peňazí žalovanej, kdežto pri sumách, ktoré sú žalované v rámci tohto konania, boli žalovanej poskytnuté sumy ich prevodom na účet, čo je bezpečnejší spôsob na účely preukázania existencie záväzku. Záverom napadnutého rozsudku súd považoval za podstatný argument preukazujúci nedôvodnosť žaloby to, že žalobca v konaní sp. zn. 14C/33/2018 žiadnym priamym alebo nepriamym konaním nepotvrdil existenciu takýchto pohľadávok. Aj samotný súd bol ale toho názoru, že si žalobca v pôvodnom konaní nijako nemusel momentálne žalované sumy uplatniť, to zn. že som ich nemusel ani spomenúť. Na druhej strane žalovaná je spôsobilá na práve úkony a preto by si mala byť vedomá toho, čo je obsahom notárskych zápisníc, ktoré podpisuje. Práve ingerencia notára by mala vylučovať akékoľvek špekulácie o tom, ako boli vlastne peniaze na základe notárskych zápisníc odovzdané. Preto aj žalobca v písomnom podaní zo dňa 10.05.2023 žiadal, aby súd vykonal výsluch notára K. L.. Žalobca potom na rozdiel od žalovanej zbavil menovaného notára mlčanlivosti a súd prvej inštancie sa tak mal zaoberať aj tým, prečo žalovaná nezbavila K. L. mlčanlivosti a zmarila tak možnosť verifikácie svojich tvrdení. V napadnutom rozsudku potom absentuje aj uvedenie spôsobu, ako sa súd vysporiadal s návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania v podobe výsluchu notára K. L.. Súd sa rovnako nevysporiadal ani s listinným dôkazom, ktorý žalobca predložil na pojednávaní dňa 20.09.2023. Ide o dohodu o urovnaní, z ktorej vyplýva, že obe strany, on ako žalobca a žalovaná, na základe uvedenej dohody o urovnaní uznali obsah notárskych zápisníc, pričom tu žalovaná nerozporovala, že by jej peniaze, ktoré boli inak v notárskych zápisniciach (v prvej a tretej v poradí) označené ako v hotovosti poskytnuté, boli reálne poskytnuté bezhotovostne, prevodom na jej účet. Aj uvedený listinný dôkaz v podobe dohody o urovnaní svedčí o tom, že obsah notárskych zápisníc je správny a potvrdzujúci to, že peniaze titulom notárskych zápisníc boli žalovanej poskytnuté jednoznačne pred spísaním notárskych zápisníc a v hotovosti. Nakoniec žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v rozpore s názorom odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení zo dňa 23.02.2023 v tejto právnej veci, kde odvolací súd uviedol, že „Z obsahu notárskych zápisníc však nie je možné zistiť, či žalovaná peňažné prostriedky pôžičiek prevzala od žalobcu v hotovosti alebo jej ich tento previedol, či vložil na jej bankový účet alebo poskytol iným spôsobom. Vyhlásenie žalovanej o prevzatí peňažných prostriedkov pôžičky pritom podľa odvolacieho súdu môže zodpovedať akejkoľvek forme poskytnutia peňažných prostriedkov pôžičky a len dosvedčuje, že peňažné prostriedky pôžičky boli skutočne poskytnuté /keďže pôžička ako reálny kontrakt vyžaduje aj ich skutočné odovzdanie/, ale nie, že peňažné prostriedky pôžičky boli odovzdané, resp. prevzaté v hotovosti.“. Odvolací súd po posúdení obsahu notárskych zápisníc prišiel teda k jednoznačnému záveru o tom, že peňažné prostriedky, bez ohľadom na to akou formou boli žalovanej zo strany žalobcu poskytnuté, jej boli poskytnuté už pred spísaním notárskych zápisníc. Na základe týchto skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby ho zmenil tak, že jeho žalobe celkom vyhovie.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie pokladá za zákonné a spravodlivé. Žalobca vo svojom odvolaní tvrdí, že skutočnosť, prečo nezmienil existenciu predmetných pôžičiek v návrhu na zabezpečovacie opatrenia, on riadne a logicky zdôvodnil. Toto urobil vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 14.05.2021, kde na otázku právneho zástupcu žalovanej, že: „Z dôvodu, že splatnosť bola 2020.“. Podľa žalovanej sa vôbec nejedná o logické zdôvodnenie, pretože návrh na zabezpečovacie opatrenie opieral o notárskoj

zápisnice, ktoré taktiež neboli splatné a teda jeho obrana nemá žiadnu logiku. Súd žiadal, aby žalobca odôvodnil z akého dôvodu nepostupoval pri predmetných pôžičkách rovnakým spôsobom ako pri notárskych zápisniciach. Žalobca namieta, že je na zmluvných stranách akým spôsobom si zabezpečia záväzok. S týmto tvrdením samozrejme žalovaná súhlasí, ale otázka tohto typu je na mieste, keďže medzi stranami mali vznikať rôzne zmluvné záväzky. Opäť je potrebné podrobiť terajšie tvrdenie žalobcu s jeho tvrdením v minulosti a tu sa opäť jedná o zavádzanie súdu. Žalobca vo svojom odvolaní uvádza, že k predmetným pôžičkám neboli vyhotovené notárske zápisnice z dôvodu, že pri žalovaných pôžičkách boli poskytnuté finančné prostriedky na účet a pri notárskych zápisniciach boli poskytnuté v hotovosti a teda žalobca by nemal v tomto prípade problém preukázať požičanie finančných prostriedkov. Naproti tomu, ale v minulosti, na pojednávaní dňa 01.10.2019, uviedol, že „nepovažoval som to za dôležité, bolo tam čestné prehlásenie, povedal som si, že to stačí, naproti suma 5 000.-eur, to bola naraz vysoká čiastka“. Z toho vyplýva, že dôvodom, že pri predmetných pôžičkách neboli vyhotovené notárske zápisnice nebol spôsob vyplatenia finančných prostriedkov v prospech žalovanej, ale práve vysoká suma, ktorá sa presne zhoduje s výškou sumy na notárskych zápisniciach. Žalobca ďalej uviedol, že súd nesprávne zhodnotil konanie žalovanej v tom smere, že žalovaná podpísala dokumenty, ktoré sú predmetom ich sporov, pričom je spôsobilá na právne úkony a preto by si mala byť vedomá toho, čo podpisuje. Pri tomto výklade je potrebné uviesť, že všetky dokumenty, ktoré medzi účastníkmi konania boli vyhotovené, všetky vyhotovoval žalobca a aj žalobca je spôsobilý na právne úkony a mal by vedieť čo podpisuje. Dôkazy, ktoré predložila žalovaná /doklad o platbe zo dňa 05.12.2017 a výzva žalobcu zo dňa 14.09.2018/ svedčia nie len o tom, že by žalobca mal vedieť čo podpisuje, ale v tomto prípade aj čo vyhotovuje. Podľa žalovanej je nutné konštatovať, že hlavná jej obrana boli listiny a dôkazy vytvorené žalobcom - doklad o platbe zo dňa 05.12.2017 a výzva žalobcu zo dňa 14.09.2018. Žalobca pri platbe zo dňa 05.12.2017 uviedol do poznámky účelu platby: „3 x 5000 eur“. Práve tento údaj plne korešponduje s notárskymi zápisnicami a plne korešponduje aj s tvrdeniami žalovanej od začiatku ich sporov a vôbec sa nezhoduje s dôkazmi v prospech žaloby. Ešte závažnejším dôkazom je výzva žalobcu zo dňa 14.09.2018. V uvedenej výzve konštatuje všetky záväzky, ktoré má žalovaná voči žalobcovi a vyzýva ju, aby mu zaplatila aj nesplatené pôžičky vyplývajúce z notárskych zápisníc a to 3 x po 5000,- eur spolu 15 000,- eur. Sám žalobca tieto svoje nároky zdôvodňuje, že jej ich požičal nasledovným spôsobom: „1, C. G. – pôžička 5000,-€ - 14.12.2015 (výpis z účtu v prílohe), 2, C. G. – pôžička 5000,-€ - 20.12.2016 (výpis z účtu v prílohe), 3, C. G. – pôžička 5000,-€ - 05.12.2017 (výpis z účtu v prílohe)“. Žalobcom uvádzané termíny uhradenia pôžičky vyplývajúcej z notárskych zápisníc jasne korešpondujú s vymyslenými pôžičkami, ktoré sú predmetom tohto konania. V neposlednom rade poukazuje žalovaná aj na skutočnosť, že síce z notárskych zápisníc vyplýva, že mala prevziať finančné prostriedky iba v hotovosti a napriek tomu boli vyplatené na účet, tak ako to tvrdí žalobca vo svojej výzve zo dňa 14.09.2018. Z toho vyplýva, že aj pri logickom výklade je možné konštatovať, že žalobca všetky tri pôžičky vyplácal na účet, napriek tomu, že v notárskych zápisniciach to bolo uvedené inak. Dôkazy jednoznačne potvrdzujú, že žalovaná nedostala žiadne iné finančné prostriedky formou pôžičky okrem predmetných notárskych zápisníc. Vzhľadom na hore uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

9. K vyjadreniu žalovanej na svoje odvolanie žalobca uviedol, že žalovaná len opakuje argumentáciu, ktorú uvádzala počas prvoinštančného konania. Neuvedla žiadne argumenty, ktorými by spochybnila dôvodnosť a vecnosť jeho argumentov uvedených v odvolaní. Preto považuje svoje odvolanie aj naďalej za dôvodné.

10. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191

CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré viedli

k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcov, z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. K odvolacím námietkam žalobcu potom odvolací súd dodáva nasledovné:

12. Žalobca vo svojom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nedal vo svojom rozhodnutí odpovede na jeho špecifické námietky a argumentáciu a nekriticky si osvojil a prevzal argumentáciu žalovanej. S uvedeným odvolací súd nemôže súhlasiť. Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v súlade s § 191 CSP vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Svoje skutkové a následné právne závery potom súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne zdôvodnil. Naopak žalobca vytrháva niektoré z vykonaných dôkazov /notárske zápisnice osvedčujúce uznanie záväzku z pôžičiek zo strany žalovanej/ zo vzájomnej súvislosti s ostatným vykonaným dokazovaním a všetkým, čo vyšlo v konaní najavo.

13. Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o existencii pôžičiek, ktoré mal žalovanej poskytnúť na základe ústnych zmlúv o pôžičke v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017. V konaní bolo nepochybne preukázané, že v uvedených dňoch žalobca previedol zo svojho účtu na účet žalovanej peňažné prostriedky 2 x 5.000,- eur. Rovnako však bolo aj podľa odvolacieho súdu v konaní preukázané, že prevod týchto peňažných prostriedkov je vlastne poskytnutím pôžičiek, o ktorých svedčia notárske zápisnice číslo N 65/2015, Nz 44441/2015, NCRIs 45379/2015

zo dňa 19.11.2015 /spolu s písomnou zmluvou o pôžičke zo dňa 18.11.2015/ a číslo

NZ 116/2017, Nz 49341/2017, NCRIs 50132/2017 zo dňa 30.11.2017, a ktoré pôžičky už žalovaná žalobcovi preukázane vrátila. Aj keď v konkrétnostiach obsah týchto notárskych zápisníc /žalovaná v nich vyhlásila, že peňažné prostriedky pôžičiek prevzala pred spísaním notárskych zápisníc/ uvedenému záveru nesvedčí, ostatné vykonané dôkazy jednotlivo

i vo vzájomnej súvislosti preukazujú, že tomu tak skutočne bolo. Tu stačí len opätovne poukázať na to, že samotný žalobca v príkaze na prevod peňažných prostriedkov 5.000,- eur zo svojho bankového účtu na účet žalovanej dňa 05.12.2017 v detaile pohybu uviedol „pôžička 3x 5000 eur“. Jeho tvrdenia, že sa tak stalo omylom kvôli množstvu pôžičiek, ktoré žalovanej poskytol a dĺžke času, po ktorý sa tak dialo, podľa odvolacieho súdu neobstojí. Ak by boli pravdivé tvrdenia žalobcu, že popri troch pôžičkách po 5.000,- eur, o ktorých svedčia notárske zápisnice /zo dňa 19.11.2015, zo dňa 21.12.2016 a zo dňa 30.11.2017/, poskytol žalovanej ešte ďalšie dve pôžičky v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017, tak v čase prevodu týchto peňažných prostriedkov muselo ísť už o piatu pôžičku /každá po 5.000,- eur/ a nie tretiu ako uvádza žalobca v detaile pohybu, a odvolaciemu súdu nie je zrejmy žiadny rozumný a logický dôvod takéhoto omylu žalobcu. Ak sa ale na tento detail pohybu pozrieme cez prizmu výpovede žalovanej, tak uvedený detail pohybu plne zodpovedá výpovedi žalovanej, že prevod peňažných prostriedkov 5.000,- eur dňa 05.12.2017 sa skutočne týkal pôžičky, o ktorej svedčí notárska zápisnica zo dňa 30.11.2017, a teda v tom čase, 05.12.2017, žalobca poskytol žalovanej nie piatu ale tretiu a poslednú pôžičku 5.000,- eur.

14. Uvedeným záverom svedčí aj ďalší dôkaz, ktorého pôvodcom je rovnako žalobca.

Vo výzve na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 14.9.2018 samotný žalobca vyzval žalovanú na vrátenie pôžičiek v celkovej sume 15.000,- eur a konkrétne uviedol: „Ďalej Danka Ťa žiadam, o rýchle vyplatenie pôžičky vo výške 15.000,- €, najneskôr však

do 18.11.2019, tak ako bolo podpísané v ZMLUVE O PŮŽIČKE zo dňa 18.11.2015, a zapísané v Notárskej zápisnici zo dňa 19.11.2015, 21.12.2016, 30.11.2017. Financie som ti zaslal na účet v troch splátkach, raz ročne po 5.000,- €, na vyplatenie podielu z domu, Tvojho bývalého manžela A. G.. 1. C. G. – pôžička 5.000,- € - 14.12.2015 (výpis z účtu v prílohe), 2. C. G. – pôžička 5.000,- € - 20.12.2016 (výpis z účtu v prílohe), 3. C. G. – pôžička 5.000,- € - 05.12.2015 (výpis z účtu v prílohe)“. V tejto výzve žalobca sám stotožnil prevody peňažných prostriedkov v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017 s pôžičkami, o ktorých svedčia notárske zápisnice. Sám aj uviedol, že peňažné prostriedky pôžičiek zaslal na jej účet, čo je v rozpore jednak s obsahom zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2015, na ktorú sa žalobca v konaní odvoláva a jednak aj s jeho výpoveďou v tomto konaní. Tieto dva omyly žalobcu v jednej výzve nie sú ani pre odvolací súd nijako rozumne a logicky vysvetliteľné. Nijako ich nevysvetľuje množstvo pôžičiek žalobcu žalovanej a dĺžka času, po ktorý sa tak dialo, na čo poukazuje žalobca, keď pôžičiek v sumách

niekoľko tisíc eur malo byť podľa žalobcu len päť /dve po 5.000,- eur v roku 2015, jedna 5.000,- eur v roku 2016 a dve po 5.000,- eur v roku 2017/ a podľa odvolacieho súdu nie je logické, aby si ich žalobca navzájom splietol.

15. Nepriamo pre záver o existencii len troch pôžičiek po 5.000,- eur svedčí aj konanie žalobcu v spore vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/33/2018. V tomto konaní, v ktorom žalobca vo svojej výpovedi popísal spolužitie so žalovanou, vrátane ekonomických vzťahov, a žiadal od nej zaplatenie pôžičiek, ktorých peňažné prostriedky jej postupom času prevádzal na účet /najnižšia suma, ktorá bola poukázaná bola 60 eur, najvyššia 1.000 eur

a najčastejšie išlo o čiastky vo výškach od 200 do 500 eur/ žalobca nijako neuviedol, že by mu žalovaná popri tam uplatňovaných pôžičkách a pôžičkách trikrát po 5.000,- eur /o ktorých svedčia notárske zápisnice/ dlhovala ešte ďalšie dve pôžičky po 5.000,- eur. To žalobca neuviedol ani v návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia v uvedenom súdnom konaní, a hoci sa žalobca bráni tým, že procesnoprávny predpis presne nestanovuje, čo má byť obsahom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, bolo by podľa odvolacieho súdu logické, aby žalobca, ktorý žiadal zriadenie záložného práva na veciach žalovanej ako dlžníka na zabezpečenie svojich peňažných pohľadávok pre obavu, že exekúcia bude ohrozená, uviedol na podporu svojho návrhu všetky podlžnosti žalovanej voči nemu.

16. Podľa odvolacieho súdu nepriamo pre záver o existencii len troch pôžičiek po 5.000,- eur svedčí aj skutočnosť, že k prevodu peňažných prostriedkov 5.000,- eur dňa 14.12.2015 došlo len krátko po spísaní prvej notárskej zápisnice o pôžičke 5.000,- eur dňa 19.11.2015 a k druhému prevodu peňažných prostriedkov 5.000,- eur dňa 05.12.2017 zasa len krátko

po spísaní prvej notárskej zápisnice o pôžičke 5.000,- eur dňa 30.11.2017. Je úplne nelogické, aby žalobca žalovanej poskytol rovnaké pôžičky v tak krátkom časovom odstupe /ak by mala žalovaná záujem alebo potrebovala peňažné prostriedky z oboch pôžičiek, prečo o ne nežiadala naraz – čo je zvlášť výrazné pri pôžičke v roku 2017, kedy medzi spísaním notárskej zápisnice, a teda poskytnutím prvej pôžičky podľa žalobcu, a prevodom 5.000,- eur na jej účet, a teda druhou pôžičkou podľa žalobcu, prešlo len 5 dní/. Prvú pôžičku /v zmysle tvrdení žalobcu/ si pritom žalobca vždy nechal zabezpečiť spísaním notárskej zápisnice /a pri prvej pôžičke v roku 2015 aj písomnou zmluvou o pôžičke/ a druhú poskytol bez akéhokoľvek dokladu. Prvú pôžičku poskytol vždy v hotovosti /podľa vlastných tvrdení žalobcu/ a druhú vždy prevodom peňažných prostriedkov na účet.

17. Ohľadne tvrdení žalobcu, že pri pôžičkách v dňoch 14.12.2015 a 05.12.2017 nebolo potrebné spisovať notárske zápisnice, pretože peňažné prostriedky pôžičiek zaslal žalovanej na účet a tak mal o poskytnutí pôžičiek doklad, odvolací súd uvádza, že notárske zápisnice z 19.11.2015, 21.12.2016 a 30.11.2017 svedčiace o pôžičkách žalobcu žalovanej neboli len nejakým dokladom o poskytnutí pôžičiek ale ich obsahom bolo uznanie dlhu žalovanou /čo má za následok dlhšiu, 10 ročnú premlčaciu lehotou na uplatnenie práva na vrátenie pôžičky ako je všeobecná 3 ročná premlčacia lehota/ ako aj jej súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, čo znamená, že žalobca mal v zmysle Exekučného poriadku k dispozícii hneď exekučný titul, ktorý mohol žiadať, v prípade nesplnenia dlhu žalovanou, vykonať v súdnej exekúcii a nemusel sa v súdnom konaní domáhať najprv vydania rozhodnutia o povinnosti žalovanej zaplatiť mu pôžičky/. Nie je preto logické, aby časť rovnakých pôžičiek v rozmedzí dní poskytol žalobca žalovanej s takýmto zabezpečením a výhodami, a časť bez nich.

18. Nakoniec odvolací súd na odvolaciu námietku žalobcu uvádza, že závery súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku nie sú v nijako rozpore so závermi, ktoré odvolací súd vyslovil vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení zo dňa 23. februára 2023 v tomto spore. Ak odvolací súd v uvedenom rozhodnutí uvádzal, že „Hotovostné odovzdanie peňažných prostriedkov pôžičiek možno vyvodit' len ohľadne pôžičky zo dňa 18.11.2015 a to priamo zo samotnej písomnej zmluvy o pôžičke z uvedeného dňa, nie však z notárskej zápisnice N 65/2015 zo dňa 19.11.2015, ktorá neosvedčuje žiadne vyhlásenie žalovanej, že peňažné prostriedky pôžičky jej boli poskytnuté v hotovosti a ona ich prevzala.“ a „Z obsahu notárskych zápisníc však nie je možné zistiť, či žalovaná peňažné prostriedky pôžičiek prevzala od žalobcu v hotovosti alebo jej ich tento previedol, či vložil na jej bankový účet alebo poskytol iným spôsobom. Vyhlásenie žalovanej o prevzatí peňažných prostriedkov pôžičky pritom podľa odvolacieho súdu môže zodpovedať akejkoľvek forme poskytnutia peňažných prostriedkov pôžičky a len dosvedčuje, že peňažné prostriedky pôžičky boli skutočne poskytnuté /keďže pôžička ako reálny

kontrakt vyžaduje aj ich skutočné odovzdanie/, ale nie, že peňažné prostriedky pôžičky boli odovzdané, resp. prevzaté

v hotovosti.“, neznamená to, že konštruoval skutkový stav veci tak, že bolo preukázané hotovostné odovzdanie pôžičky 5.000,- eur zo dňa 18.11.2015 a že pôžičky žalobcu žalovanej /3 x po 5.000,- eur/ boli žalovanej poskytnuté vždy pred spísaním príslušných notárskych zápisníc. Vyššie uvedené závery odvolacieho súdu sú len vyjadrením skutočností, ktoré vyplývajú z jednotlivých tam uvedených dôkazov a ktoré odvolací súd vyslovil v súvislosti s tým, že súd prvej inštancie vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí ustálil skutkový stav veci, ktorý nemal oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. mu odporoval. Odvolací súd však vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí nijako nehodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti a neprihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, a preto ani s definitívnou platnosťou nekonštruoval podľa vykonaného dokazovania celý skutkový stav veci, na ktorý by sa mohol žalobca teraz odvolávať. Toto urobil až súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom dospel k záveru, že napriek obsahu predmetných notárskych zápisníc a písomnej zmluve o pôžičke zo dňa 18.11.2015, nedošlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu zmlúv o pôžičkách v dňoch 14.12.2015 a 5.12.2017 a že titulom prevodu peňažných prostriedkov žalobcu na účet žalovanej v uvedených dňoch boli pôžičky, o existencii ktorých svedčia notárske zápisnice číslo N 65/2015, Nz 44441/2015, NCRIs 45379/2015 zo dňa 19.11.2015 /spolu s písomnou zmluvou o pôžičke zo dňa 18.11.2015/ a číslo NZ 116/2017, Nz 49341/2017, NCRIs 50132/2017 zo dňa 30.11.2017. S takto zisteným skutkovým stavom sa odvolací súd v plnej miere zhoduje.

19. Čo sa týka odvolacích námietok žalobcu, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nijako nevysporiadal s jeho návrhom na vykonanie dokazovania výsluchom svedka notára K. L. a ani s listinným dôkazom, ktorý žalobca predložil

na pojednávaní dňa 20.09.2023 - dohodou o urovaní, tu odvolací súd musí prisvedčiť žalobcovi, že sa jedná o pochybenie súdu prvej inštancie. Toto pochybenie však nemá vplyv na vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Zo strany odvolacieho súdu možno len konštatovať, že vykonaniu dôkazu výsluchom svedka notára K. L. bránila skutočnosť, že žalovaná ako účastníčka právnych úkonov, ktoré boli obsahom predmetných notárskych zápisníc menovaného notára nezbavila mlčanlivosti /§ 39 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok)/. Vykonaniu tohto dôkazu tak bránila objektívna skutočnosť, čo ale samozrejme nezbavuje súd prvej inštancie povinnosti tento dôvod nevykonania navrhnutého dôkazu uviesť v odôvodnení jeho rozsudku. Pokiaľ sa jedná o listinný dôkaz, ktorý žalobca predložil na pojednávaní dňa 20.09.2023 – návrh dohody o urovaní datovaný dňom 21.08.2019 /nejde o dohodu o urovaní, pretože návrh nebol podpísaný účastníkmi právneho úkonu/, tak tento nemôže nijako ovplyvniť skutkové a právne závery, ktoré vo veci prijal súd prvej inštancie. V prvom rade ide o návrh dohody vypracovaný zástupcom žalovanej, z ktorého /a ani iných dôkazov/ nevyplýva, ako sa na koncipovaní jeho obsahu podieľala samotná žalovaná. Podstatnejší je však fakt, na ktorý žalovaná poukázala vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Návrh dohody bol koncipovaný a medzi stranami sa o ňom jednalo v auguste 2018, kedy medzi nimi neexistoval žiadny spor o zaplatenie pôžičiek, ktoré sú predmetom tohto konania. V tom čase žalovaná nemala vedomosť o tom, že si od nej žalobca bude v budúcnosti /žaloba v tejto veci bola podaná až dňa 04.12.2020 a predžalobná výzva žalobcu bola žalovanej doručená 08.06.2020/ uplatňovať zaplatenie takýchto pôžičiek, pričom sama uznávala, že si od žalobcu požičala trikrát po 5.000,- eur a preto nemal dôvod túto skutočnosť rozporovať, aj keď samotný obsah notárskych zápisníc svedčiaci o týchto pôžičkách bol v konkrétnostiach v rozpore so skutočnosťou. Ani tento dôkaz, ktorý súd prvej inštancie síce vykonal, ale procesne nesprávne v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol aké skutočnosti z neho zistil a ako ich vyhodnotil, teda nijako nemení skutkové právne závery súdu prvej inštancie v tejto veci. Porušenie procesných práv žalobcu tak nemalo žiadny vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).